

134 5. flokkur. Gjald kr. 0.25 fyrir hvert stykki:
26. júní Tómar tunnur.

6. flokkur. Minnsta gjald kr. 0.90 fyrir hvert stykki.

Þótt vörur flokkaðar undir brottfluttar vörur flytjist til staðarins eða vörur flokkaðar undir aðfluttar vörur flytjist frá staðnum, breytir það engu um vörugjaldið. Vörugjaldið fyrir óvenjulegar vörur, sem vafasamt þykir hvernig flokka skuli, ákveður hafnarnefnd.

5. gr.

Á eftir 29. gr. reglugerðarinnar, sem verður 30. gr., bætist við ný grein, sem verður 31. gr., og greinatala reglugerðarinnar breytist til samræmis við það:

Greiða skal aflagjald til hafnarinnar af afla, sem landað er á hafnarsvæðinu, kr. 0.40 fyrir hver 100 kg af sild eða öðrum fiski.

Gjald þetta er kræft um leið og afla er landað og ber eigandi skips eða umboðsmaður hans ábyrgð á greiðslu þess. Skyldir eru skipstjórar og formenn að gefa hafnarverði upp heildarafla skips í hvert sinn. Ef það er ekki gert, skal hafnarvörður áætla aflamagnið og innheimta aflagjald samkvæmt þeirri áætlun.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt á afla, þar sem aflagjöld eru að fullu greidd. Heimilt er hafnarnefnd að semja um aflagjöld heimabáta.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til þess að öðlast gildi nú þegar, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 26. júní 1952.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

135
27. júní

REGLUGERÐ

um bann við nautgripaflutningum, heyflutningum, sláturflutningum o. fl.

I. KAFLI

Um flutning nautgripa.

1. gr.

Garnaveikisvæði teljast í reglugerð þessari:

1. Frá Héraðsvötnum austur að varnargirðingum í Eyjafjarðarsýslu.
2. Frá Jökulsá á Fjöllum austur um land að Hornafjarðarfljóti.
3. Frá Jökulsá á Sólheimasandi vestur og norður að Hvalfjarðargirðingu.

Allir flutningar nautgripa frá þessum svæðum eru bannaðir.

Inn á garnaveikisvæðin er hins vegar leyfilegt að flytja nautgripi af ósýktum svæðum.

2. gr.

Innan garnaveikisvæðanna 1. og 3. er óheimilt að flytja nautgripi milli bæja til dvalar, nema með skriflegu leyfi fulltrúa sauðfjársjúkdómanefndar, er styðjist við umsögn hlutaðeigandi eftirlitsmanns.

Algerlega er bannaður flutningur nautgripa frá bæjum, þar sem grunur er um garnaveiki, til bæja, sem veikinnar hefur ekki orðið vart, eða í girðingahólf, þar sem heilbrigðir nautgripir eru geymdir.

3. gr.

Á garnaveikisvæði 2 (Austurlandi) er bannað að flytja nautgripi milli sveita (hreppa), nema með leyfi sauðfjársjúkdómanefndar eða fulltrúa hennar á Austurlandi. Innan sveitar er bannað að flytja nautgripi frá bæjum, þar sem vitað er um garnaveiki í sauðfé eða nautgripum, til dvalar þangað, sem veikinnar hefur ekki orðið vart.

4. gr.

Sauðfjársjúkdómanefnd er heimilt að greiða að nokkru bætur fyrir bann við búferlaflutningum nautgripa, enda liggja fyrir að eigandi gripanna hafi ekki komizt hjá verulegu tjóni vegna bannsins.

II. KAFLI

Um eftirlit og rannsóknir.

5. gr.

Hver hreppsnefnd eða bæjarstjórn á garnaveikisvæðunum 1. og 3. skal í samráði við sérfræðing sauðfjársjúkdómanefndar ráða eftirlitsmann í hreppnum eða kaupstaðnum.

Skal eftirlitsmaður í umboði hreppsnefndar (bæjarstjórnar) starfa eftir fyrir-mælum sérfræðingsins. Eftirlitsmaður skal sjá um skráningu allra nautgripa í sínu umdæmi og skýrsluhald þar að lútandi. Hann skal eftir því, sem fyrir hann er lagt, sjá um húðprófanir nautgripa, taka sýnishorn af blóði og saur og koma slíkum sendingum til skila svo fljótt, sem kostur er á.

6. gr.

Eftirlitsmaður skal gæta þess að tekin séu garnasýnishorn úr öllum nautgripum, 1 árs og eldri, sem fargað er eða farast á hans eftirlitssvæði, og þau send til rannsóknar. Er forstöðumönnum sláturhúsa, bændum og öðrum, sem slátra nautgripum á 1. og 3. garnaveikisvæði, skylt, í samráði við eftirlitsmann, að sjá um að slík sýnishorn séu tekin og send til rannsóknar. Verða þessir aðilar látnir sæta ábyrgð, ef þeir bregðast þeirri skyldu. Skulu eftirlitsmenn ganga fast eftir, að þetta sé gert og tilkynna sérfræðingi sauðfjársjúkdómanefndar ef út af er brugðið.

7. gr.

Á svæðum, þar sem nautgripir eru sýktir eða grunaðir af garnaveiki, skal rannsókn gerð á öllum gripum svo fljótt sem unnt er. Lyf, tæki, kennsla og leiðbeiningar skal lagt til á kostnað ríkissjóðs, en gripaeigendur, hrepps- eða bæjarsjóður greiða störf eftirlitsmanns og annan kostnað við framkvæmd verksins.

8. gr.

Sauðfjársjúkdómanefnd getur fyrirskipað slátrun nautgripa, ef þeir reynast sýktir eða grunaðir við rannsóknir. Greiða skal bætur fyrir nautgripi, sem fyrirskipað er að slátra af þessum sökum, eftir mati sauðfjársjúkdómanefndar.

Við ákvörðun bótanna skal taka tillit til verðgildis gripanna og hvort veiki sannast í þeim eða ekki.

III. KAFLI

Um sláturflutninga og heyflutninga.

9. gr.

Bannað er, fyrst um sinn, að flytja sauðfjárslátur frá slátrunarstöðum eða sveitum innan þeirra svæða, þar sem vitað er um garnaveiki, þangað sem veikin hefur ekki fundizt, eða ætlað er að henni hafi verið útrýmt.

135 Bann þetta er miðað við ósviðna hausa og fætur, ristla og ristlamör, ósaltaðar 27. júní garnir og enn fremur ósaltaðar gærur.

10. gr.

Við slátrun í sláturhúsum eða heimaslátrun sauðfjár og nautgripa, sem sýkt er af garnaveiki eða grunur um að geti verið sýkt, skal gæta þess að úrgangur frá slátruninni valdi ekki smithættu.

Allan slíkan úrgang, sem hægt er að hafa hönd á, skal grafa, brenna eða sjóða, og vandleg hreinsun fara fram á slátrunarstað.

11. gr.

Bannað er að flytja hey úr sveitum eða af bæjum, þar sem garnaveiki hefur orðið vart til staða, þar sem garnaveiki hefur ekki gert vart við sig, nema sérstakt leyfi sauðfjársjúkdómanefndar komi til í hvert sinn.

Nefndin getur ákveðið algert bann á slíkum flutningum, um lengri eða skemmri tíma, af tilteknum svæðum yfir vissar varnarlinur.

12. gr.

Yfirumsjón framkvæmda samkvæmt reglugerð þessari skal vera í höndum sauðfjársjúkdómanefndar. Annast hún þær í samráði við landbúnaðarráðherra og í samræmi við ákvæði í gildandi lögum um varnir gegn útbreiðslu næmra sauðfjársjúkdóma.

13. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 10 000 krónum, eða fangelsi, og skal með mál út af slíkum brotum farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi, sem er sett samkvæmt lögum nr. 44 frá 9. maí 1947, um varnir gegn útbreiðslu næmra sauðfjársjúkdóma og útrýmingu þeirra, til að öðlast gildi þegar í stað, birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Reglugerð nr. 78 frá 12. maí 1946, um varnir gegn útbreiðslu garnaveiki í nautgripum og af völdum þeirra, er um leið úr gildi numin.

Landbúnaðarráðuneytið, 27. júní 1952.

Hermann Jónasson.

Árni G. Eylands.

136

30. júní

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélagið Hængur.

1. gr.

Félagið heitir: Veiðifélagið Hængur. Heimili þess og varnarþing er heimili formanns.

2. gr.

Verkefni félagsins er:

- a. Að auka og vernda fiskigengd á félagssvæðinu, með þeim ráðum, sem henta á hverjum tíma;
- b. að stunda sameiginlega veiði eða leigja vatnasvæðið allt eða hluta þess til stangarveiði.